

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Мария Тодорова Нейкова,

Нов български университет

за дисертационния труд на Михал Валериев Павлов

на тема „Лингводидактически проблеми на испанската ихтиологическа терминология“,

с научен ръководител проф. д-р Милена Йорданова,

за присъждане на образователната и научна степен „доктор“

по Професионално направление 1.3. Педагогика на обучението по ... (Методика на обучението по чужд език – испански език)

Представеният за обсъждане дисертационен труд е разработен в обем от 451 страници и се състои от увод, четири глави, заключение, приложения и библиография. Посочени са приносите на дисертационното изследване и публикации по темата на дисертацията. Съдържанието е ясно структурирано и отговаря на темата.

В Увода се обосновава необходимостта от изследване, насочено към овладяването на необходимия и достатъчен минимум от испанска терминологична лексика за успешна комуникация в ситуации, предполагащи употребата на ихтиологическа лексика, като за целта е изграден лингводидактологичен корпус.

В Първа глава е очертана теоретико-методологична рамка на изследването. Актуалността на темата се определя от необходимостта да се обогатят и осъвременят съществуващите испанско-български речници и да се създадат нови речници с възможно по-голям брой лексеми от сферата на ихтиологията, както и с по-точни дефиниции и преводни еквиваленти. Авторът си поставя за цел да състави „ихтиологичен лексикален минимум по испански език за специфични образователни цели, върху чиято основа се изгражда система от упражнения и комуникативни дейности за усвояване на базовата ихтиологическа лексика според отделните езикови равнища A1, A2, B1, B2, C1 и C2, определени в Общата европейска референтна рамка за езиците за комуникативно ориентирано чуждоезиково обучение“ (с. 10). Тази цел е постигната, представянето е многостранно, систематизирано и добре структурирано. Формулирана е работна хипотеза, според която чрез „конституирането на работещ базов ихтиологически минимум ще се осъвременят и разшири испано-българската картината на света в регионален и общоезиков план и ще се начертаят паралели между различните синонимни, регионални, диалектни и разговорни ихтиологични названия, използвани в различните държави“ (с. 11). Подборът на изследователските методи е подходящ с оглед на темата, целта и задачите на изследването.

Във Втора глава е представен ихтиологичен испано-български минимум. Михал Павлов предлага терминологичен ихтиологически минимум, който се избира на базата на конкретен набор от текстове с ихтиологическа тематика, селектирани според лингво-географски, ситуативно-ресторантьорски, рецептурно-контентен и географски-кулинарен критерий. Интерес представлява честотният списък, съставен въз основа на употребата на ихтиологически названия, появяващи се в кулинарни наименования на ястия от менюта на ресторанти в страните, обхванати от изследването (с. 64-65). Представеният макет на испано-българския ихтиологичен минимум и етимолого-емпрунтологичният анализ на ихтиологическата лексика имат висока научна и практико-приложна стойност.

Трета глава е посветена на разработения от автора лингводидактологичен модел за овладяване на испанската ихтиологическа лексика. Открити са характеристиките на испанския език за специфични цели в съпоставка със специализирания испански език и общия испански език. Павлов изтъква, че методологията при обучението на испански език за специфични цели „не се различава драстично от тази при обучението на стандартен испански език или на специализирания испански език“ (с. 199). Безспорен фокус в дисертационния труд е системата от упражнения и комуникативни дейности за овладяване на ихтиологичен тип лексика. Конструирана е градуална система от упражнения и комуникативни дейности за усвояване на испански език за специфични цели в сферата на ихтиологията, като се отчита водещата роля на специфичния лексикален материал и се следват общоевропейските равнища за владеене на чужд език. Придружаващата класификация на инструкциите към упражненията и комуникативните дейности допълва прегледността и придава завършеност на системата от упражнения.

В Четвърта глава са формулирани лингводидактологически насоки за работа със системата от упражнения и комуникативни дейности. Очертани са основни теоретични постановки, върху които се гради предложеният набор от упражнения и дейности, а особено внимание е отделено на метода „глобални симулации“ в процеса на обучение по испански за специфични цели. Михал Павлов изтъква предимствата и ползите от „внедряването на Глобалните симулации при обучението по испански език за специфични цели в сферата на ихтиологията като метод, позволяващ упражняването на знанията и уменията, както и добиване на опит в обстановка, възможно най-близка до реалната“ (с. 335). Методическите насоки за работа със системата от упражнения и комуникативни дейности за овладяване на ихтиологична лексикална компетентност биха допринесли за успешното приложение на Лингводидактологичния модел за овладяване на испанската ихтиологическа лексика в практиката.

В Заключението в синтезиран вид авторът акцентира върху основните пунктове в дисертационния труд.

Приложенията включват испански азбучен показалец, български азбучен показалец, глосар с ихтиологическа лексика, синонимен ихтиологичен глосар и азбучен кулинарно-рецептурен корпус.

Библиографията обхваща широк кръг от източници по разглеждания научен проблем и дава представа за стремежа на докторанта да проучи основната по значимост литература по темата на изследването.

Приносите на дисертационното изследване са отразени коректно в приложената справка.

По темата на дисертацията авторът прилага пет самостоятелни публикации, от периода 2021-2023 г. Броят им е достатъчен за целите на процедурата.

Авторефератът съответства на структурата и съдържанието на дисертацията.

Очевидни са качествата на представения дисертационен труд и на неговия автор, ас. Михал Валериев Павлов. Разработената система от дидактически упражнения и комуникативни дейности за овладяване на ихтиологична лексикална компетентност, придружена от детайлни методически насоки за работа, представлява ценен принос към обучението по испански език за специфични цели. Трудът доказва по безспорен начин задълбочените теоретични познания на докторанта в областта на методиката на чуждоезиковото обучение и неговите способности за провеждане на самостоятелни научни изследвания.

В заключение отново бих искала да дам положителна оценка относно качествата на дисертационния труд и тезите, застъпени от автора. Въз основа на направения анализ на постиженията на докторанта убедено предлагам на уважаемото научно жури да присъди на ас. Михал Валериев Павлов образователната и научна степен „доктор“ по професионално направление 1.3. Педагогика на обучението по ... (Методика на обучението по чужд език – испански език).

12.07.2023 г.

София



/доц. д-р Мария Нейкова/